

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Gallia Vindicata, In Qua Testimoniis Exemplisque
Gallicanæ Præsertim Ecclesiæ, Quæ Pro Regalia, Ac
Quatuor Parisiensibus Propositionibus A Ludovico
Maimburgo, Aliisque producta sunt, Refutantur**

Sfondrati, Celestino

[Ort nicht ermittelt], MDCLXXXVIII.

5. S. Bonifacij Archiepiscopi Moguntini, Caroli Magni, & Alcuini.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38277

imitantur solem, brevi tantum, nec pertinaci Eclypsi, & post occasum resurgentes.

III. Anno DXXIII. (Aut secundum alios DXXVII.) Obije sanctus Avitus Episcopus Viennensis *eruditione*, ut loquitur Ado, & *eloquentiâ præcipuus*: hic verò epistolâ 87. ad Hormisdam Pontificem: *Securus non dicam de Viennensi, sed de totius Gallia devotione polliceor, omnes super statu fidei vestram captare sententiam.*

IV. Anno DXXXVI. Celebrata est secunda Synodus Aurelianensis, in qua triginta Episcopi, qui per se, vel per Vicarios interfuerunt, ita canone primo loquuntur: *Quas etiam scilicet Sedes Apostolica sancta condemnat: similiter & cum suis auctoribus & sectatoribus execrantes presentis Constitutionis vigore anathematizamus atque damnamus; rectum atque Apostolicum in Christi nomine ordinem fidei prædicantes.*

Anno DLXX. (Alij ponunt annum DLXVII.) Celebrata est secunda Synodus Turonensis, in qua ita Patres loquuntur cap. 21. *Quis Sacerdotum contra Decreta talia, quæ à Sede Apostolica processerunt, agere præsumat? Sedes Apostolica semper fuit aut intrmittere Auctores, quorum valere possit prædicatio, aut apocryphos facere: & Patres nostri hoc semper custodierunt, quod eorum præceperit auctoritas. Nos ergo sequentes, quos vel Paulus Apostolus, vel Papa Innocentius statuit in canonibus nostris inserentes, &c. Nota antiquæ & Primitivæ Ecclesiæ Gallicanæ morem, & obsequium Pontificiis decretis præstitum: Patres nostri, inquit, hoc semper custodierunt, quod eorum præceperit auctoritas. Et paulò post pro eodem habent parifque auctoritatis: Quod vel Paulus Apostolus, vel Innocentius statuerit: fieri non possit, ut Illustrissimi Gallia Episcopi Parisijs congregati Innocentij Undecimi repetitis Decretis tam enixè obniterentur, imò ejus auctoritatem tanto conatu exarmatum irent, si Gallicanæ Ecclesiæ doctrinâ imbuti essent?*

V. Anno DCCLV. Obije S. Bonifacius Germaniæ Apostolus Martyrio coronatus. Is quæ tunc temporis de Infallibilitate Romani Pontificis in tota Ecclesia ac præsentim Gallia sententiâ fuerit, luculentissimo testimonio ostendit, quo nihil clariùs dici possit, nihilque efficacius; sic enim scribit: *Tantâ reverentiâ apicem Apostolicæ Sedis omnes suscipiunt, ut Sanctorum Canonum disciplinam, & antiquam Christianam Religionis institutionem magis ab ore Præcessoris ejus, quàm à sacris Paginis & paternis Traditionibus expectent. Illius velle, illius nolle tantum*

explorant, ut ad ejus arbitrium suam Conversationem & ipsi remittant, aut invidant.

Anno DCCXCII. Præsente Carolo Magno, multisque Galliae Episcopis Ratisbonæ hæresis Felicis Episcopi Urgellitani (qui Christum Filium Dei adoptivum esse docebat) auctoritate Adriani I. Pontificis damnata est, de qua ita loquitur Alcuinus lib. 1. contra Elipandum: *Hæc eadem vestri erroris secta Synodali auctoritate Sacerdotum Christi æterno anathemate damnata, imò à beata memoria Hadriano Papa funditus exterminata est. At funditus exterminata non esset, si obijci Hadriano potuisset, eum in rebus fidei decidendis errare posse.*

Anno DCCXCIV. Carolus Magnus cum de eadem Felicis hæresi damnanda ageretur, convocatis Franciæ Episcopis, in signe auctoritati Pontificiæ testimonium dedit, dignumque omnibus Galliæ Ecclesijs inscribi, sic enim loquitur: *Ad Beatissimum Sedis Apostolica Pontificem ter quaterque direximus missos, scire cupientes, quid sancta Romana Ecclesia, edocta traditionibus de hac respondere voluisset traditione. Apostolica Sedi, & antiquis ab initio nascentis Ecclesie, & catholicis traditionibus totâ mentis intentione, totâ cordis alacritate conjungor.*

Anno DCCC. Circiter moritur Alcuinus primus Parisiensis Universitatis Auctor, qui lib. 1. de div. off. c. 19. Religionis, inquit, cultum sic Dominus instituit, ut in Beato Petro principaliter collocaret, atque ab ipso quasi capite dona sua vellet in corpus omne manare.

VI. Anno circiter DCCCIX. Floruit Jesse Ambianensis Episcopus; is in epistola encyclica ad suos hæc habet: *Sequimur Romana Ecclesia auctoritatem, ut unde Catholica fidei initia accepimus, inde exemplaria Salutis nostra semper accipere debeamus, ne membra à corpore separentur suo; ne claviger Regni Cælestis abijciat, quos à suis diversos intelliget esse doctrinis.*

Anno DCCCXL. Obijt Ludovicus Pius Imperator Caroli Magni filius, cujus sicut & Galliæ ac Germaniæ Episcoporum quænam de suprema Romani Pontificis auctoritate sententia fuerit, ex ejus Capitularibus in quarto additamento clarissimum est, sic enim habet: *Omnes Episcopi, qui in quibusdam gravioribus pulsantur, quoties necesse fuerit, Apostolicam appellent Sedem, atque ad eam quasi ad Matrem fugiant, ut ab ea, sicut semper fuit, defendantur & liberentur, cujus dispositioni omnes maiores Ecclesiasticas causas, & Episcoporum judicia, antiqua Apostolorum, eorumque successorum atque Canonum auctoritas reservavit, quoniam culpamur Episcopi,*

quo